

svoje korenine v brezbožnem življenju. Najprej živi tak človek, kakor bi ne bilo Boga, kojemu bo moral dajati odgovor za svoje delovanje in nehanje. Iz njegovih strasti in tem strastem služega srca se preseli zanikanje Boga v glavo, v razum. Naposled izjavlja tak človek: Boga ni. Pobijanje brezbožništva se mora ozirati na vzroke brezbožništva. Ako je glavni razlog v brezbožnem življenju, je najuspešnejše sredstvo zoper brezbožništvo pokristjanjenje življenja. K temu je potrebna milost božja, ki nam priteka iz zakramentov, osobito iz zakramenta presv. Reš. Telesa. Radi tega se je ustanovilo posebno društvo za pobijanje brezbožništva pod naslovom: »Svetovni križarski pohod presv. Evharistije.« To nabožno društvo šteje na svetu že preko 4 milijone članov. Tako društvo je leta 1928 tudi bilo ustanovljeno v Švici, kjer se prav naglo razširja. Lani je društvo imelo okoli 13.000 članov. Člani tega svetovnega društva nimajo posebnih dolžnosti. Njihova naloga je češčenje presv. Rešnjega Telesa, molitev pred Najsvetejšim za razširanje vere, za spreobrnitev brezvercev in brezbožnikov ter prejemanje sv. obhajila.

Friderik Horvat:

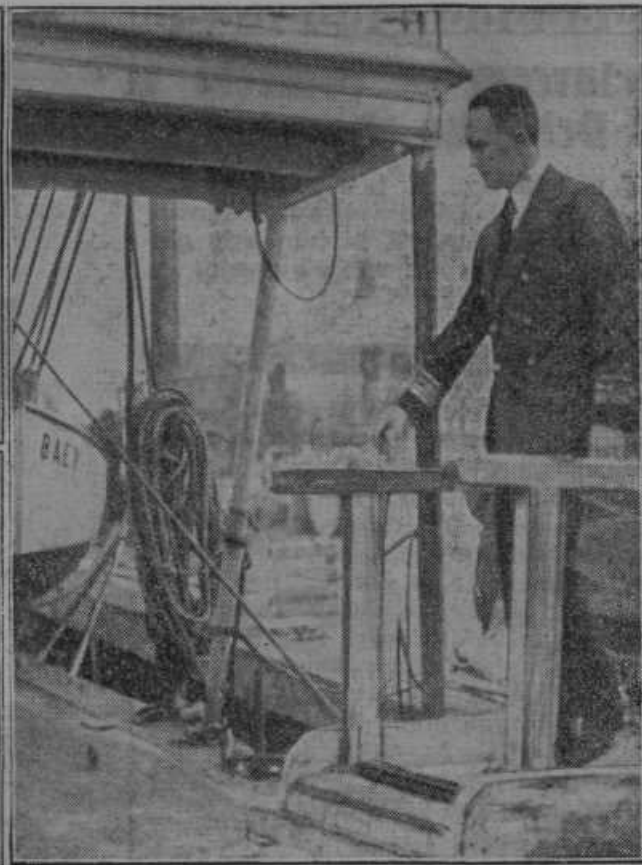
Herman Rajh.

(† 15. 10. 1932.)

(Obletnica čudovito požrtvovalne ljubezni do bližnjega.)

V četrtek dne 13. oktobra 1932, ob en četrt na 7 zvečer je zlobna roka kmalu zasačenega, obsojenega in sedaj zaprtega požigalca zanetila gospodarsko poslopje Vinca Kociperja v Šardinju št. 36 v župniji Velika Nedelja.

Med prvimi, ki so hiteli na pomoč, je bil sosed Herman Rajh, mož srednje velikosti, črnih polnih las, prijaznega, prevdarnega pogleda, širokih pleč ter močnih rok. Herman sreča Vinca, ki žene kravo iz gorečega hleva in kliče: »Sosed, reši mi še drugo kravo!« Herman skoči v hlev, ki je bil poln dima, odveže verigo, udari kravo in jo požene ven čez prag. V tem trenutku se pa vsuje goreča streha raz hlev na kravo in jo opeče tako, da jo morajo zaklati in razprodati v prvo skromno pomoč pogorelcu; za kravo skoči iz hleva Herman, prileti med gorečo streho in pade. Obleka se mu vžge, goreč se plazi po rokah in nogah čez gorečo tramovje in po nepopisnem trudu se privleče srečno 30 korakov preč od goretine; tukaj trga gorečo obleko raz sebe brez uspeha, ker globoko požgane dlani rok nimajo več čutila; po tleh se valja sem in tja in okrog in kliče na pomoč; nikogar ni, ker vsled dima ga nikdo ne vidi, vsled tuljenja in prasketanja ognjenih plamenov nikdo ne sliši. Še en obupen klic »Na pomoč!« Tega sliši in spozna Roza, njegova žena, groza jo spreleti, pošlje urno sosedo Trezo Kosi z vrčem vode naprej, za njo hiti sama in sinaha in drugi. Ubogi Herman! Gorečega pogasijo in pečenega dvignejo. On pa pogleda svojo ženo in glasno zastoka: »Roza, glej, kakšen sem sedaj

Amerikanski admiral Byrd se je odpravil v drugič na raziskovanje severnega tečaja. Na sliki vidimo (desno) admirala, ko pregleduje svojo ladjo Medved iz Oaklanda. Levo zgoraj je mačka, katero je vzela seboj ekspedicija, levo spodaj je Byrdov pilot Mc Cormick.

jaz.« Okoli ledij usnjat pas, par cunj spredi, par cunj na hrbtu, cunjo na roki, cunjo na nogi, požgani lasi na glavi, ožgano desno lice, ožgano desno pleče, ožgana ledja in križ in dlani rok in stegna nog do kolen. Roza in vsi došli si zakrijejo oči in glasno jokajo. Herman pa tolaži na vse strani, pogleda pogorišče sosedovo in ga pomiluje. Ko zagleda tudi svoj dom, celo nepoškodovan dom, srčno zahvali Boga in ljudi, ki so ga branili. Zdaj zbere svoje še ostale moči in koraka s sežganimi nogami, podpiran od žene in drugih, v svoj dom. Tukaj strgajo raz njega še ostale cunje, ga ovijejo v hladilno plat-

neno rjuho in položijo v postelj. Loti se ga silna mrzlica, želi v bolnico; po pretresljivem slovesu od žene, otrok ter sosedov, ga takoj odpeljejo v eno uro oddaljeno bolnico križniškega reda v Ormožu, in ob 9. uri zvečer ga sprejmejo v temeljito oskrbo križniške sestre po navodilu g. primarija, operaterja dr. Hrovata.

Naslednji dan petek je bil za Hermana pravi veliki petek na Golgoti, — dan nepopisnih bolečin; čudovito mirno, tiho, vdano, krotko jih prenaša. Na zvečer želi nadnaravnih tolažil sv. vere. Ob strani mu stoji monsignor pater Bernhard Polak, ki mu podeli najprej

V italijanskem mestu Milano se je zrušil prehod preko železnice. Izpod razvalin so izvlekli mnogo mrtvih ter ranjenih.

zakrament sv. pokore. Celo noč se Herman pokori, gleda na sv. križ in očiščuje svojo dušo v ognju trpljenja. V soboto zjutraj sprema sv. popotnico, posledno maziljenje, papežev blagoslov, ob četrt na osem zjutraj umre v Gospodu na god velike trpinke sv. Terezije dne 15. oktobra 1932. Dne 17. oktobra so prenesli njegovo truplo k Veliki Nedelji in v velikem spremstvu ginjenega ljudstva spremili k zadnjemu počitku na zaželjenem domačem pokopališču. Pogrebne slovesnosti in zaslužen slovo od vrlega moža je opravil dekan F. Horvat.

Herman Rajh je bil rojen dne 28. 1875 v Svetinjah, dne 13. 2. 1901 se je priženil k Veliki Nedelji, leta 1924 je postavil novo hišo, zapušča ženo, enega sina in dve hčeri, obe cerkveni pevki. Bil je vzoren katoličan in rodoljub, visoko je cenil pošteno krščansko berilo, knjigo in časopis, zato naročnik Mohorskih knjig 25 let, »Slov. gospodarja« 20 let. Vsestransko vzoren mož poznim rodovom, mučenec v trpljenju, učitelj ljubezni do bližnjega.

Nalašč za brinetke...

Kako dolgo že čakajo brinetke na svoj Special-Shampoo! Zda! Imajo Brunetaflor, ki povzdigne lepoto kostanjevih las. Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga imo v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lasje dobe krosen blek in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

Zajamčeno brez
sode in kemičnih
barvil.

ELIDA SPECIAL SHAMPOO

BRUNETAFLOR

Marijo Žibert, jo zabodel z nožem v prsa ter zginil v noč. In to kljub orožniški stanici, ki je tam v bližini. Orožniki imajo sedaj obilo posla.

Vlomljeno je bilo od neznancev v Metavi pri Št. Petru niže Maribora v viničarijo mariborskega odvetnika g. dr. Mühleisena.

Tovorni avto povozil kravo. Na cesti pri Rošnji, občina Št. Janž na Drav. polju, je povozil avtopodjetnik Rom. Matz s tovornim avtomobilom kravo posestnice Marije Bender tako, da so jo morali doklati.

Dva brata ustreljena. Dne 12. oktobra popoldne sta popivala v židanci blizu Polenšaka brata Anton in Franc Lajh, posestniška sina iz Lacigovec. Okajena

sta se oglasila na povratku proti domu pri hotru, Martinu Petku, ki se je baš mudil v svoji vinski kleti. Boter je fantoma odklonil pijačo, ker sta že bila vidno pijana in sta na glasu kot zdražbarja. Prišlo pa je le do prepira in eden od fantov je udaril starega Petka s kuhinjsko grebljico. Na vpitje je priletel v klet Petkov sin Lojze. V strahu za očeta je stekel po revolver in oddal dva strela, ki sta smrtno zadela oba brata v spodnji del trebuha. Juršinski orožniki so odgnali v ptujske zapore očeta in sina. Že na potu proti Ptuju je Lojze priznal krivdo. Ustreljena Lajha sta bila stara 38 in 30 let.

Huda nesreča. 35letni Mariji Arnuš, posestnici v Trnovskem vrhu pri Sv.

NOVICE

Škof v Skoplju — Slovenec dr. Ivan Gnidovec — je obhajal 60letnico svojega rojstva v Rimu dne 28. septembra t. l.

Viničarija pogorela. Do tal je pogorela v »Freigrabi« za Meljskim hribom pri Mariboru viničarija, last posestnika Ivana Ruprena na Košakih.

Vinegradniški čuvaj zaboden. V Rošpohu pri Mariboru je bil večkrat zaboden z nožem v prsa ter hrbet vinogradniški čuvaj Ivan Lorbek iz Krčevine. Ranjenca je prepeljal rešilni oddelek v mariborsko bolnico.

Zagoneten zaboljaj v prsa. V Lovski ulici na Pobrežju pri Mariboru je navalil neznanec na 45letno posestnico

Spomenik prvemu kadilcu.

Rodrigo Diego de Jerez je bil, kolikor se da zgodovinsko ugotoviti, prvi kadilec v Evropi. Spremljal je Kolumba na njegovih potih v Ameriko in je na otoku Gvanahaniju opazoval domačine, ki so kadili v koruzne liste zavite liste tobaka. To kajenje je imelo pomen žrtvovanja solnčnemu bogu. Po koruznih listih, ki so jih imenovali »tabakose«, je dobil tobak svoje ime, ko so ga okrog leta 1500 prinesli na Španjo.

De Jerez je bil prvi možakar, ki je v svoji domovini kadil tobak. Tedaj ni zbujal samo senzacije, temveč tudi

Pavel Keller:

11. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Boltežar se je obrnil proti meni.

»Kaj pravite vi na vse to?«

Zmignil sem z ramami:

»To so uganke, ki jih moramo še rešiti.«

»Da! Rešila jih bova na graščini. V topli sobi. Tukaj morava zmrzniti. Sluga, vi ostanete tukaj na straži! Takoj vam pošljem kočijaža z zaprtim vozom. Posadili boste vanj Grčarja, ga dobro stražili in pripeljali v graščino.«

»Bom, gospod predstojnik!«

»Vas pa, gospod Hubert, vabim, da me sprejmete!«

Sprejel sem to povabilo in šla sva v tej viharni noči gori proti graščini. Spodaj na žagi pa je potlél ogenj.

Osmo poglavje.

Huda noč.

Srečal me je Tim. Naročil sem mu, naj mi prinese suho obleko v graščino. To je bila blagodati, ki sem je bil zelo potreben. Gospod Boltežar se je poskušal pokrepčati.

»Najprej bova vsak po tri groge, nato pa vsak steklenico portskega vina, pa nama bo zopet toplo!« Zadovoljen sem bil samo z enim delom te piče.

Starega Grčarja so pripeljali in ga zaprli v toplo sobo. Sedaj sem sedel z Boltežarjem v njegovi delovni sobi, ki je bila, čeprav opremljena nerodno okusno, vendar po vsehi.

»Sedaj pa mi, prosim, povejte svoje misli,« je rekel moj gostitelj. »Mnogo bolj učen človek ste ko jaz. Štirji prihajajo v poštev kot požigalci: stari Grčar, njegova žena, Bianka in Tonče.«

»Lahko bi bila tudi strela, ali pa kdo drugi,« sem dopolnil jaz. »Imenujva tega nepoznanega s črko X.«